

schreef dat de leuze van Oxford 'Nieuwe mensen, nieuwe volken, nieuwe wereld - onder Gods leiding' door de gestelde doelstellingen als maatschappelijke verbetering realiseerbaar was. Maar de Bijbel leerde wel, dat het Vrederijk pas na de Wederkomst verwacht mocht worden. De Groep leek hem een reactie op de intellectualistische prediking van de moderne tijd en een radicale ommekeer van het beschouwelijke en wijsgerige naar het ultra-eenvoudige. Hoewel hij wel goede dingen in de Groep zag, miste hij er nog meer. Ook De Heer had het bevreemd dat er nauwelijks uit de Bijbel werd geciteerd. Bij de behandeling van de stille tijd was niet over het gebed gesproken. En naast het delen moest men ook de zonden als schuld voor God belijden en de vergevende kracht van Christus' bloed aanvaarden. Deze ethische-morele beweging leek De Heer een Bijbelse opwekking niet te kunnen vervangen.⁷⁹

De gereformeerde dr. J. Hoek vond de inhoud van de getuigenissen mager en niet altijd specifiek christelijk. Erger leek hem, dat los van de Bijbel te veel over leiding van de Geest werd gesproken. Christus als Borg kwam nauwelijks ter sprake, het accent lag op de handelende mens. Hij verwachtte dat deze humanistische beweging binnen enkele jaren geen vruchten meer zou dragen.⁸⁰ Zijn Kamper collega ds. J. Overduin meende dat het succes van Oxford er op duidde dat de kerk in beweging moest komen. Meer mensen zouden daadwerkelijk moeten evangeliseren en het christelijke beginsel zou duidelijker in het dagelijkse leven tot uitdrukking moeten komen.⁸¹

Er waren ook buiten de kerkelijke pers reacties op Oxford. Zo is het interessant om te vernemen hoe de Utrechtse studentenwereld tegen de Pinkstermeetings aankeek. Buchman had immers bewust vanwege het relatief grote aantal adellijke studenten vanaf 1927 enkel met deze universiteit contact gezocht.⁸² Praeses Kolff van het Utrechtse Studentencorps zag in Oxford een beweging, die de mensen tot praktisch christendom wilde leiden. Een ander bestuurslid meende dat Oxford geen kritiek verdroeg⁸³ en wees op de onbewuste zelfoverschatting binnen de beweging. Met haar kritiek op de kerk vergat deze dat zij daar zelf uit voortkwam. Het was te optimistisch gedacht, dat door de individuele mens te veranderen de hele wereld viel te verbeteren, wat de kerk in negentien eeuwen

79. *Utrechtsch Dagblad*, 7 juni (Avondblad). Geciteerd naar: *Het Zoeklicht; gewijd aan het onderzoek der Schriften en de teekenen der tijden*.

80. *Kerkblad van de Gereformeerde Kerken van 's-Gravenhage*, 37e jrg. no.22 (30 mei 1937).

81. *Credo*, 1e jrg. no.2 (8 oktober 1937).

82. De Loor, 59.

83. Zie hiervoor ook: De Loor, 174.